

1 “Wanneer de Historie slaapt, spreekt ze in dromen: op het voorhoofd van het ingeslapen volk
2 is het gesproken woord een sterrenstelsel van bloed. Wanneer de Historie ontwaakt, wordt
3 een beeld een daad, heeft het gesproken woord plaats: gaat tot de actie over. Het gesproken
4 woord verdient hetgeen jij droomt.”

5 *Octavio Paz, Adelaar of zon.*

7 “Als je toch eens een indiaan was, meteen op je hoede, en op het hollende paard, scheef in de
8 lucht, altijd weer trilde over de trillende grond, tot je de sporen vergat, want er waren geen
9 sporen, tot je de teugels wegsmeet, want er waren geen teugels en nauwelijks het land voor je
10 als glad gemaaide heide zag, al zonder paardennek en zonder paardenhoofd.”

11 *Franz Kafka, Verlangen Indiaan te worden.*

14 Een kleine doortocht buiten verdenking.

16 **EEN**

18 **Je ligt naast je bed
19 niet te slapen.**

20 **Links ligt een plas stilstaand water,
21 rechts hangt een deur te roesten in haar hengsels.**

22 **Wat voor je ligt weet je niet,
23 wat je niet weet loopt door,
24 het wordt dweilen met de kraan open.**

25 **Het is tien voor vijf in de ochtend.**

26 **De kamer riekt naar
27 appelen in november
28 en een dode letter.**

29 **Door jouw mond stamelt de met slaap zwoegende
30 kamer.**

31 **Het is twintig voor vijf in de ochtend.**

32 **Het tot onder de deur.**

33 **De lege sokket in de lucht is geduldig.**

34 **Je verwachting waakt.**

35 **Je strekt je arm uit,**

36 **ondoordacht,**

37 **zwemt door de lucht,**

38 **vis naar een gedroomde toekomst.**

39 **Je stoot opnieuw je kommeke feiten om.**

40 **Alles vol.**

41 **Er is geen plaats meer.**

42 **Hoe je het ook draait of keert:**

43 **Onomkeerbaar.**

44 **Jij kan er niet meer bij.**

45 **Volgelopen nacht.**

46 **Dit is.**

47 **Geen sprake van ik.**

48 **Alles zit onder de domweg omgestoten**

49 onomstotelijke feitelijkheden.
50 Je vertrekt.
51 Er is geen weg,
52 Maar je vertrekt.
53 Je mompelt je voeten in brand.
54 Je bent je moment verloren,
55 Je staat je mond af aan wat je kwijt bent,
56 Je bent je verloren moment.
57 Je brengt het verloop tot staan:
58 Het moment van een doortocht wordt geboren in haar verwoesting.
59 Je vertrekt.
60 Je bent nog niet vertrokken
61 maar je vertrekt.
62 Je hebt op voorhand alles verloren,
63 wat voor je ligt weet je niet,
64 wat je niet weet loopt door.
65 Het is dweilen met de kraan open.
66 De nacht is helder,
67 haar donkerte scherp,
68 een kier snijdt zich tot achter je ogen
69 en wist het verschil tussen jou en je oeverloze kamer.
70 De slapeloosheid klimt als een netel in je aders,
71 Je moet vertrekken,
72 trouwens de elektriciteit moet nog hersteld.
73 Je ziet je vaderen,
74 achtkoppig en zonder merg,
75 in één auto: een purperen opel.
76 Je hangt wat te galmen in de pathetiek
77 van hun nagels die nergens vat op kregen.
78 We zijn verloren wat we nooit gehad hebben.
79 Het is vijf uur en achter de wand
80 wordt een vrouw in eigen bed
81 verkracht zoals zij dat graag heeft.
82 Een onmogelijke schreeuw kruipt op je voorhoofd.
83 Het is nacht en je bent er niet,
84 je ziet je eigen blindheid.
85 Je elderst en hiert
86 zonder ik en zonder onderkomen.
87 Je bent in de nacht
88 en de nacht is in jou.
89 Het ongeborene kruipt in het behang.
90 Wat niet geworden is,
91 is nooit nog weg te krijgen.
92 De onbegane weg stijgt
93 tot aan je lippen.
94 Je geschiedenis van een ander sluit zich,
95 als een dichtgegroeide mond.
96 Je kamer loopt vol
97 met de onverbidde helderheid van de nacht:
98 er is voor noch achter

99 **boven noch onder**
100 **er is begin noch eind**
101 **in deze zichzelf hernemende vlakke .**
102 **Een onhoudbare weg laait op.**
103 **Geen keuze was zo bepalend,**
104 **definitief en dwingend,**
105 **als je niet gemaakte keuze.**

106
107
108
109
110
111
112
113
114
115

116 **TWEE**

117
118 **Zolang alles mogelijk is,**
119 **is alles onbelangrijk.**
120 **Er is geen beginnen aan.**
121 **Je vertrekt,**
122 **Er is geen weg,**
123 **maar je vertrekt.**
124 **Je ligt naast je bed.**
125 **Je vat de slaap niet,**
126 **Je bent in de wakkerte verbannen,**
127 **je bent tot op de rand gekanteld,**
128 **je slapeloosheid spreekt door je heen.**
129 **Er zit echt iets in je rug.**
130 **En een eeuw ligt achter je:**
131 **een open, gapende wonde.**
132 **Als een larf kruipt een historisch besef uit haar.**
133 **Een beest dat zich op je kruin nestelt,**
134 **in je nekvel bijt,**
135 **je oren in kruipt,**
136 **een web over je ogen spint,**
137 **en het hele huishouden van je ervaringen,**
138 **waarnemingen en verwachtingen bepaalt.**
139 **Het omhelst je als een deken,**
140 **je woelt je lakens weg.**
141 **Het lost in je bloed een dansend bacil.**
142 **Dat verlicht verkeerd bewustzijn afscheidt**
143 **en zich kwalijk door je aders waadt.**
144 **Je kamer,**
145 **je beige behang,**
146 **je bent in volstreekte stilte uitgemond,**
147 **liggend in de monding van het geheugen,**
148 **Een kar vastgeslibt in het slijk van de Balkanvlakte,**

149 **Trotsky, zijn hoofd voor zich uit dribbelend, de eerste president van Blank**
150 **Vlaanderen achter in een bepantserde mercedes, de bloedklonter in je hersenen**
151 **van later, de eerste president van Blank Vlaanderen achter in een bepantserde**
152 **mercedes, de klaterende lach van Alma Mahler, je proeft van het ei in de baard**
153 **van Marx op een ochtend in Londen, je ruikt het sperma van Diogenes op de**
154 **markt in Athene, de schittering van de nagebleven sandaal van Empedocles, de**
155 **eerste bril van de kleine Malcolm X, je bent een bodem thee in een porselijnen**
156 **kop van een monnik in Tibet, het cabaretlied voor de Führer in Berlijn, een met**
157 **een gestold negerhart petanque spelende Breton, de eerste hoest van de**
158 **mijnwerker, Churchill en de vreugde van de knalsigaar, bloed in de sneeuw,**
159 **het lachend skelet van Kantor, een roos in een ruit geslagen, Petersburg ‘17, het**
160 **verliefde meisje dat de ogen sluit en de adem inhoudt terwijl de lijst wordt**
161 **voorgelezen, Artaud’s rede voor de wereldhandelorganisatie in Seattle ‘99, de**
162 **Amerikaanse soldaat die van zijn rustdag geniet met een filmpje, De oude**
163 **Meister Eckhart achterop de fiets van Marcel Duchamp, de warme maaltijd van**
164 **Generaal Schwarzkopf en zijn klacht om het lauwe bier, Molly Bloom, August**
165 **Borms, een kind in ‘43 dat langs de spoorwegberm naar een voorbij rijdende**
166 **trein kijkt, de terreur in het Wiener Circus, een veertienjarige guerillero tegen**
167 **Franco jaagt in bloot bovenlijf in de maand april op een meikever, de**
168 **belachelijke Lucebert, de trap van Pernath, zo zat als een patat, de eerste**
169 **schooldag van Jeroen en dan Goebbels en Eichmann in een bunker debaterend**
170 **over het onmenselijke verstand van Immanuel Kant.**

171 **Je bent de bloedkom van hun beul**

172 **De borst van hun moeder,**

173 **Ze denderen door je naam,**

174 **Je bent alle namen en geen één,**

175 **Je bent ieder uur en geen enkel.**

176
177 **Je doet een jas aan,**

178 **het is twintig na vijf in de ochtend,**

179 **Je loopt door je kamer, zet de radio aan en uit, wandelt je tafel rond,**

180 **de kachel,**

181 **wat doe je met de kachel,**

182 **drie kousen,**

183 **de straatlampen zinderen voor het venster,**

184 **de kamer is in jou,**

185 **je oog knippert ze aan en uit,**

186 **je gaat door je kamer in jou,**

187 **je trekt het gordijn op een kier,**

188 **het is nog donker buiten,**

189 **je hoofd en je hals worden warm,**

190 **je gaat naar de hoek waar nog een kast moest komen,**

191 **je hurkt ernaast en doet je schoenen aan,**

192 **je gaat naar de deur,**

193 **keert terug,**

194 **naar de slaapkamer,**

195 **een extra trui aandoen,**

196 **onderweg de vierde kous gevonden,**

197 **de kachel definitief afzetten,**

198 **deur open,**

199 **de trap af,**

200 langs de stapel oude kranten,
201 proberen voor één keer onbesmet te blijven door die praatpraatberg,
202 dat columnistengepis in de meningsloot,
203 die voortijdig vervallen actualiteitsnarcotica,
204 die bedrukte terreur van de selectieve anecdote,
205 dat gazettenverband, en de geschiedenis is niet te stelpen.
206 De gang beneden is smal, moet langs de fietsen,
207 de rem onder het linkerhandvat haakt in mijn mouw,
208 alles is heel,
209 alles blijft heel,
210 ondraaglijk,
211 de deur klemt,
212 de deur zwiept open.

213
214
215
216
217
218
219
220
221
222

223 DRIE

224
225

226 De eerste stap.
227 De drempel vloeit.
228 De slapeloze stad zoemt door je bloed,
229 Het verkeer is ritmevast alleen jij spat uiteen,
230 Je staat op de vliedende drempel,
231 Een gluisperig geheim dringt tussen de gewrichten
232 en stremt ,
233 de luchtman zakt door zijn verhaal.
234 Je weet dat je niet weet dat op dit moment
235 achter de gevel een 21 jarige oude vrouw haar kopkussen stukbijt,
236 je staat .
237 Een man loopt in het donker naast zijn vrouw,
238 hij omhelst haar, duwt haar tegen de muur en lacht vriendelijk naar de platanen,
239 ze houdt niet meer op te sterven.
240 Je beweegt niet,een dronken vrouw verzamelt scheldwoorden in haar moordput,
241 de koele nacht ademt door jouw mond je staat je mond af,
242 brengt hem tot staan:
243 het spreken van een doortocht wordt geboren in een verwoesting.
244 Je vertrekt.
245 Er is geen weg
246 maar je vertrekt.
247
248 Vannacht smelt je de valreep.
249 Er is geen weg

250 maar je vertrekt.
251 Op de vliedende drempel.
252 Er is geen weg.
253 Maar je vertrekt.
254 De eerste stap is als hij is altijd morgen een lach van jaren geleden,
255 Als een eerste stap mogelijk is
256 dan kan ook een andere geschiedenis,
257 ik sta op de wegvloeiende drempel,
258 de lucht is nat,
259 het verkeer onverzekerd en zacht denderend.
260 Mijn voet hangt een minutenlange seconde boven de grond.
261 Dit is de eerste stap,
262 catastrofes die nog niet hebben plaats gevonden kraken in het gebint van de huizen,
263 een riool spartelt tegen,
264 een student fluistert in een kelder I LOVE YOU tegen zijn computer,
265 een gilettemes ligt snijdensklaar op de rand van het bad van de eindstreepvrouw.
266 Op een vierde verdiep bereiden vier Vlamingen molotovcocktails voor,
267 een slapeloze moeder maakt haar man wakkeren vraagt of hij vanaf nu ...
268 en dan voor de rest van het huwelijk ...
269 in observatiekamers zitten officieren te turen:
270 rekening te houden met het ergste geval,
271 voorbereid te zijn “voor wanneer het alleen nog maar hoeft te gebeuren”,
272 een kat schrikt op en springt op een schouw,
273 een bol touw rolt onafwendbaar naar beneden.
274 Jje staat op de vloeibaar wordende drempel.
275 Vier straten verderop staat een man van kleine gestalte alleen in het staatsgebouw,
276 er staat zweet op zijn bovenlip,
277 hij tikt met zijn nagel op het eikenhoutenblad,
278 hij werpt een schaduw op zijn oorkondes achter op de muur,
279 zijn bureauvertrek zakt om hem heen als de slobbertrui die hij droeg in de jaren zestig,
280 hij heeft zijn hand op de telefoon, wacht, draait een nummer, wacht, en zegt:
281 O.K. guys, go ahead.
282 De bol touw rolt onveranderd door de kamer,
283 en wikkelt af zoals hij af te wikkelen is,
284 Er is geen ontkomen aan,
285 Alleen de kat kan er achteraan,
286 Ik zet mijn voet op de straat,
287 De wind gaat liggen,
288 gespannen rust,
289 kruispunt en wissel.
290 De eerste stap:
291 Je stapt in een deuk
292 stapt je een breuk
293 Het kan niet en het mag niet,
294 Maar je stapt, een eerste stap,
295 op de zijden draad van je leven.
296 Je riskeert:
297 Kijk mama, zonder randen.
298
299

300

301 **VIER**

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

326

327

328

329

330

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

341

342

343

344

345

346

347

348

349

350

**Als alles mogelijk is,
is alles onbelangrijk.**

**Als alles belangrijk is,
is niets mogelijk.**

**Alles is zo onmogelijk belangrijk,
dat het onmogelijke het belangrijkste wordt.**

Daarom deze razende berusting van een open fontanel.

Broodnodig de dans van een onbewogen bruidegom, beweeg.

Noodzakelijk het kabaal van de ritselloze troostsalamander.

Het ultieme hulpmiddel:

het weigeren van de hulpmiddelen.

Je moet het licht stelen van de rode bodem

Je moet stil zijn als de geroofde schaduw van de rijke populier,

Je moet gekarteld wandelen met je schouders als lemmet,

Je moet de lucht in 27 jaren dikke plakken dood snijden,

en smelten bij brood.

Je moet gevaarlijk ontbijten

En drinken uit de schoot van zij die de eerste adem is.

Je moet melodisch kamperen in de kapstok op de verdieping hierboven,

je moet democratisch de kleuren van school halen en ze laten draven in de haringwei,

je moet je voorhoofd openvouwen en de hazelaartak laten groeien,

je moet uiteindelijk de handschoen laten vallen,

en een onmetelijke binnenkomst verdient hebben als een Luikse Wafel in Komen.

Je moet doorkliefd met het middaguur het plein opgaan,

je moet voortgaan in doorzichtigheid,

je moet het zonnelied in je borst luidkeels ongehoord laten,

je moet de opkomende zon castreren,de hondse schilferwinter purgeren,

Je moet

Je moet

Doorgaan

Als een doorzichtige indiaan,

Wat later zal je geen land meer zijn,

Zal je van water ontdaan,

Zal je

zal je zijn,

afgrondelijke berg

eenvoudige weg.

Ik leg aan.

Ik vind een begin.

Ik vind een begin in de vertrekkende tekens.

Ik leg aan

in de holte van het beeld,

er is een begin

in het uitgangspunt van het woord,

ik leg aan in de scheur in het spreken,

ik ontwoon onder de lekgeslagen woorden,

ik leg aan,

351 ik ontsta waar ik mijn naam verruil,
352 waar ik voor me wijk tot jij verschijnt,
353 in de geboorte van een letter,
354 in het leven van een teken,
355 in de onhoudbare dood van de machtige symbolen,
356 sterf ik en verschijn jij,
357 Hoor, ratelliefste,
358 onder het wentelen van de tekens,
359 hoe ik en jij en geschiedenis,
360 sist in ons bloed van morgen,
361 hoe dat stoffig nu ontbrandt,
362 uitdooft en ontvlamt.
363 Een mondvoll onuitgesproken verzet ontspringt van achter de lippen.
364 We worden pitten in onze verschroeide taal,
365 we worden vervloeiing die ons wist
366 die het onthoofde licht in onze hielen plant.
367 Kracht van houtwater uit de borst gestroomd.

368
369
370 VIJF

371
372 Ik leg aan,
373 ik vind een begin,
374 ik vind een begin in deze vertrekkende tekens.
375 Ik sta op,
376 knarsend als een hamster die herstelt van het leven.
377 Ik loop meteen van op de straat met mijn kop door de muur
378 recht in mijn eigen keuken,
379 ik was het bloed van de gevel en ik ga weer naar binnen,
380 ik breek met de losse pols melk uit de tafelpoot,
381 ik leg mijn pols in het verband en zet een kruk onder de keukentafel.
382 Gewoon omdat het kan.
383 Suttel.
384 Dat is de pragmatiek van de nieuwe mens.
385 De enige hemel die ik vrieg.
386 Ik zet nog even een kopje koffie.
387 Het is tenslotte half vijf in de ochtend,
388 het machien pruttelt,
389 Misschien zal mijn bovenbuurman er wakker van worden,
390 de melk is zuur maar dat is niet zo erg.
391 Ik doe dan een andere fles open.
392 Want ik heb die in huis.
393 Ik ben voorzien.
394 Dat is prettig.
395 Dat zijn aangename dingen.
396 Zo is er ook de lade onder de tafel waar het bord voor mijn muesli altijd in zit.
397 Ik weet dat gewoon,
398 ik kan daar op vertrouwen,
399 dat heeft niets bedreigends,
400 daarom ook niet iets geruststellends,

401 **dat is zo en dat is welkom.**
402 **Met zijn ene hand drinkt hij zijn koffie terwijl hij met zijn andere,**
403 **Zonder om te kijken, de lade open trekt en daar zijn mueslibord uithaalt.**
404 **Zo'n vertrouwen, dat schept een band.**
405 **Daar begint de opstand.**
406 **Hier begint het verzet.**
407 **Een sober, evenwichtig verzet.**
408 **Een mooi geproportioneerde opstand,**
409 **Uit het bed,**
410 **Een verzet zonder trilling.**
411 **Een vermenigvuldiging.**
412 **Verzet tegen wat het spreken verzwijgt,**
413 **verzet tegen het zich verspreken van het zwijgen.**
414 **Verzet tegen wat elke herinnering vergeet.**
415 **Verzet**
416 **op een kapotte harmonie gezet**
417 **weg met de dreigende bevrijding van**
418 **de Wet.**
419 **Ik leg aan,**
420 **Ik vind een begin,**
421 **Ik vind een begin in de vertrekkende tekens.**
422 **Kracht van houtwater uit de borst gestroomd.**
423 **Nu weet ik dat het niet aan het weten is om te vertrekken.**
424 **Ik ga door.**
425 **Door de stad, door de sprekende stad,**
426 **ik heb niets te zeggen dan**
427 **een lekkende korf**
428 **vol ongevonden lettergrepen.**
429 **Ik ga door de stad die door mijn huid gaat,**
430 **En water uit mijn voorhoofd slaat.**
431 **Ik ga , de stoepstenen lispelen van de bevrijding van hun vastheid.**
432 **Mijn mond barst in het tasten naar een naam.**
433 **Ik schud het hoofd en ik verschijn achter de hoek waar ik al was,**
434 **volg een kwikstaart,**
435 **overdek zijn snavel met mijn blik,**
436 **mijn oog spat open als een kers,**
437 **ik word onopvallend,**
438 **ik wissel mijn zolen met de macadam.**
439 **Ik ga souverein als een vod, een natte snor,**
440 **ik mompel brandend een prop van stenen in mijn mond,**
441 **(het scheuren van mijn schaduw komt later)**
442 **ik ga schuilen in een nis voor de regen die er nog niet is,**
443 **ik besluit alles te doen in naam van wat nog niet is**
444 **ik ga de weg die me begaat,**
445 **ik zie de vlakke na de brand,**
446 **ik hoor,**
447 **ik hoor nog steeds hoe Dachau valt over de woorden.**
448
449 **De zon komt op,**
450 **genadeloos volmaakt.**

451 **Haar monotoon licht valt op schuine tenen en veel te verstrekkende formules,**
452 **valt op hoe dramatisch misgroeid wij zijn.**
453 **Ik ga door.**
454 **Het is misgelopen.**
455 **Het moet een kleine magere kerel zijn,**
456 **die op anders best beminnelijke schouders kruipt,**
457 **en net wanneer het niet kan de handen voor de ogen houdt,**
458 **en vraagt: “Wie ben ik?” en wij zeggen dan niets vermoedend:**
459 **“de dingen van de dag, eerst naar de bank, dan naar de post”.**
460 **En ergens daartussen is het gebeurd.**
461 **Heeft de gekende wet zich uitgezet,**
462 **De gekende wet:**
463 **Zij is een diva, zij is de beroemde draaias,**
464 **in het bloedrad van de geschiedenis die een belofte was.**
465 **De gekende wet schiet zich als een pijl uit de blik van de kleine magere kerel,**
466 **en Michelleke stroenkelt zijn eieren kapot.**
467
468 **Ik loop door, klipislieus,**
469 **ik versnel mijn pas.**
470
471
472
473
474
475 **ZES**
476
477
478 **Vannacht draal je als een inca op je offerberg,**
479 **Vannacht smelt je de valreep**
480 **Terwijl de heilige dreigt met verrijzenis,**
481 **Verscheur je zijn witte stem.**
482 **Met een pincet**
483 **trekt deze nacht**
484 **mij uit het alfabet.**
485 **Ik ga door,**
486 **straat in straat uit,**
487 **brug op brug af,**
488 **Je ziet hoe efficiënt de portier van een deur wordt opengedaan,**
489 **Je ziet en geniet van het grondbeginsel,**
490 **The bottom line,**
491 **het lijktje gezond verstand dat iedereen heeft gesnoven.**
492 **Terwijl er toch krokussen zijn.**
493
494 **Waar ben ik**
495 **Zonder lach**
496 **Ik ben dood**
497 **Dood en dood**
498 **In deze nacht dood op de weg.**
499 **Een vroege fietser draait de bocht om,**
500 **ik kijk hem na,**

501 **krab aan mijn neus en vraag**
502 **Of er niet een plek moet zijn die van niemand is,**
503 **Een gele Renault haalt hem in.**
504 **Ik loop door de straat en zoek een gezicht**
505 **niet wetend welk**
506 **en vind alleen de herinnering aan een gezicht,**
507 **moet er dan een niet-plek zijn die van iedereen is?**
508 **De postbus wordt leeggehaald, de eerste kranten doen hun ronde,**
509 **ergens moet een onmenselijke plek zijn,**
510 **ontoegankelijk en onmiddellijk.**
511 **Gehandicapte Willem flitst in zijn rolstoel naar zijn beschutte werkplaats.**
512 **Een aktetas wordt dichtgehouden,**
513 **een advocaat haast zich met zijn toga over zijn arm.**
514 **Ergens voorbij het uiteinde heerst -wie weet- een gespierde herinnering aan een**
515 **onvergrendeld gezicht.**
516 **De vrachtwagens van bakkerij Goossens leveren hun voorgebakken pistolets,**
517 **een plek die bestaat waar ze zich terugtrekt,**
518 **een hond wordt uitgelaten ,**
519 **de groeit in haar ontkenning,**
520 **zoals bloed van zichzelf vloeit in het graf,**
521 **zo gaat de plek onophoudelijk over.**
522 **Het is honds.**
523 **Er moet een plek zijn buiten kennen en niet-kennen,**
524 **alsof ze niet te vergelijken is.**

525
526 **Ik loop op de berm van de brede Boulevard,**
527 **ik loop op een rechte lijn,**
528 **op de boord van mijn machteloosheid,**
529 **rakelings langs een koele *andere* nacht,**
530 **door mij heen schuift de kiezel van Cicero,**
531 **de eerste rat in een stad in de 14 de eeuw,**
532 **de verloren riem van de wachter van het Kapitol ,**
533 **de Belgische kogel in het been van Commandante Marcos,**
534 **Een eend vliegt op vanachter een herenhuis,**
535 **de eerste luiken worden opengetrokken,**
536 **er moet achter de ruines van het geheugen een plek zijn**
537 **achter de bouwval van de woorden,**
538 **een plek die overstag gaat,**
539 **die aankomt in haar vertrek,**
540 **in die plek**
541 **daar in die plek die geen plaats vindt**
542 **halen de schimmen van de geschiedenis hun vlees,**
543 **en sterven eraan als aan iets veel te menselijks.**

544
545
546 **ZEVEN**

547
548 **Je gaat door**
549 **Er is geen weg**
550 **Maar je gaat door**

551 **Wat voor je ligt weet je niet**
552 **Wat je niet weet loopt door,**
553 **er is geen weg.**
554 **Er is gegoochel met een derde weg,**
555 **De weg van de staart tussen de benen,**
556 **Je gaat door,**
557 **arbeiders parkeren op de borduur,**
558 **en je wandelt als een airhostesse**
559 **over hun voituur,**
560 **je kan niet altijd correct zijn,**
561 **je gaat door, je loopt,**
562 **jij, ik en hij en zij.**
563 **Je gaat door.**
564 **Gooit het op een fluitje en de knippen springen van de deur.**
565 **Je gaat door**
566 **tot achter de blazen van onze lekkere welstand.**
567 **Jawel,**
568 **je gaat door,**
569 **tot in de aorta van de bange koning.**
570 **Jawel,**
571 **tot in de overvoltooide.**
572 **De wind gooit je haren weg,**
573 **en voor je het weet ben je tot over je oren verhoord.**
574 **De straten raken vol,**
575 **de stad kreunt,**
576 **boven haar woestijn begint de zon te bloeden.**
577 **En jij zingt juichend de pelsjes van de schrik.**
578 **In de marmere bureaus van de rederijen laat de jonge manager met een**
579 **pluimpje in zijn roep voor iedereen een mandarijntje klaar leggen want vorige week was**
580 **hij te weinig dynamisch-communicatief,**
581 **routineuse rouw binnen het schaamschema**
582 **gènegemopper na een nog onverwerkte triltabel**
583 **stijfgeklopte eierstem door beteugeld verdriet om kanker,**
584 **liefde, slecht gedrag en een dooie kanariepiet.**
585 **Padalistentijd !**
586 **Padalisten allerlanden verspreidt u ! Verspil het schokschouderend gemopper in één**
587 **genereus gevaar !Vervang de lucht, rek het water uit tot de roffelende glimlach van de**
588 **deurlift met een stralend knapzakje in de onderotter van een doorschijnende condor die**
589 **daar toch maar wat zat, jawel.Vriegen geblazen. Ten suttel !Rasp de biggen van de**
590 **schapenbusiness tot onvervuilde vestzakstoefers en zing zelfgeboortelijk van citroenen**
591 **en nog woestere rusthoven, verruil de classeerders met harpisten,**
592 **en ga dan**
593 **gans klipsilieus**
594 **naar de rand van het water**
595 **Kracht van houtwater uit de borst gestroomd.**
596 **De kantoren gaan open.**
597 **Er wordt gesjouwd met beton.**
598 **In de hoop dat dat niet rot.**
599 **Maar dat rot ook.**
600 **Een kind, zijn beentjes kleiner dan zijn boekentas,**

601 rent over het voetpad,
602 hij is nog niet te laat.
603 En je gaat door.
604 Er is geen weg,
605 maar je gaat door.
606 Tram 8 glijdt als een gans,
607 je gaat door.
608
609 Bij Mister Cash in de Nationalestraat stort een vrouw op haar rekening bij de Fortis-
610 bank.
611 Bij Mister Cash in de Nationalestraat stort een vrouw op haar rekening bij de Fortis-
612 bank.
613
614 Zaak is daar geen zaak van te maken.
615 Doen alsof er niets gebeurt.
616 Maar je gaat door,
617 je doet alsof er gedaan wordt alsof er niets gebeurt,
618 dan gebeurt misschien niets,
619 in plaats van altijd maar iets
620 dat zich voordoeft als niets.
621 Niets is onbegonnen.
622 Dus je begint daar maar eens aan.
623 Je gaat door
624 er is geen weg
625 maar je gaat door.
626 Kracht van houtwater uit de borst gestroomd.
627
628 En dan is er een moment,
629 half in het midden van de Broederminstraat,
630 waarop je stil staat
631 waar je niet bent.
632 Het is vier voor vijf.
633 Je bent voorbij.
634 De opengeplooiden tuinen: kwijt,
635 de rechte rug van Atlas:
636 verkwanseld, verloren:
637 Mozes' mondkus op het vaste land.
638 Dit is het moment,
639 Waarop het kan,
640 Je staat met beide voeten op de grond
641 Die smelt,
642 Je bent elk uur en geen enkel,
643 Je bent ieder mens en niemand,
644 Je bent het water en de steen,
645 Je bent de vlek en het lont,
646 Je bent ik
647 -de ontketende naam in de schacht van de geschiedenis-
648 de naaldlach in het slachthuis van morgen.
649 Je bent als ieder ander
650 een mogelijke zomerdag

651 **en een verschroeide vinger zonder zon.**

652 **Er is geen weg**

653 **en je gaat door.**

654 **Wat voor je ligt weet je niet,**

655 **wat je niet weet loopt door.**

656 **Je bent elke eeuw in**

657 **een verloren moment**

658

659

660

661

662

663

664

665

666
